

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

a. Formål

Lovforslagets formål, som er at sikre opretholdelsen af pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter, må ses på baggrund af oliekriserne efter 2. verdenskrig. Som følge heraf har Danmark i 1970'erne tilsluttet sig internationale krisestyringsordninger, som bl.a. indebærer pligt for de deltagende lande til at opretholde olielagre. Forpligtelserne gælder over for Den Europæiske Union (EU) og det Internationale Energi Agentur (IEA). Der har desuden allerede fra 1964 været opretholdt beredskabslagre til sikring af det civile samfunds transportbehov under krig og truende udsigt hertil.

Lovforslaget samler og tydeliggør hjemmelsbestemmelserne for de pligtige olielagre i én lov. De pligtige lagre omfatter dels de til indsats mod en fredstidskrise bestemte mindstelagre og dels de med henblik på krig og truende udsigt til krig bestemte beredskabslagre. Mindstelagrene har hidtil haft hjemmel i lov om mindsteholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 19. december 1992 (mindstelagerloven), medens beredskabslagrene har haft hjemmel i beredskabsloven, jf. lov nr. 1054 af 23. december 1992, som senest ændret ved lov nr. 418 af 31. maj 2000, der dog ikke indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beredskabslagre.

Lovforslaget giver desuden lovgivningen en form, som på en mere overskuelig måde implementerer Rådets direktiv 98/93/EF af 14. december 1998 om ændring af direktiv 68/414/EØF om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter.

Ved lovforslaget ophæves lov nr. 208 af 24. maj 1972 om mindsteholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, se FT 1971-72: 2191, 2797; A 1529; B 1101 senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 1183 af 19. december 1992 og tidligere ændret ved lov nr. 215 af 30. maj 1980, FT 1979-1980 (2.

saml.): 6487, 7427, 9685, 9996; A 4629; B 1235; C 443, lov nr. 209 af 22. maj 1985, jf. lovbekendtgørelse nr. 306 af 25. juni 1985, FT 1984-1985: 4661, 5022, 9429, 9800; A 2499; B 1233; C 397, og lov nr. 1000 af 19. december 1992, FT 1992-1993: 154, 1106, 3595, 3729; A 1267; B 145; C 131.

b. Baggrund

De første pligtige lagre var beredskabslagrene, som blev oprettet i henhold til bekendtgørelse nr. 21 af 24. januar 1964 om beredskabslagre af mineralolieprodukter. Bekendtgørelsen var udstedt af Handelsministeriet i medfør af lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab. Bekendtgørelsen udformede de nærmere regler i forhold til frivillig overenskomst med olieselskaberne om oprettelsen af Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO).

I 1968 vedtoges lov om forsyningsmæssige foranstaltninger på baggrund af erfaringerne fra Suez-krisen i 1967, jf. lov nr. 236 af 6. juni 1968. Den giver miljø- og energiministeren hjemmel til med tilslutning fra Folketingets Energipolitiske Udvalg at træffe vidtgående foranstaltninger i tilfælde af, at der på grund af internationale forhold er opstået eller er udsigt til mangel på vigtige varer med hensyn til energiforsyningen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets varebeholdninger inden for energiområdet i det omfang, dette skønnes påkrævet.

I 1972 vedtoges desuden mindstelagerloven, jf. lov nr. 208 af 24. maj 1972, som led i forberedelserne til Danmarks indtræden i De Europæiske Fællesskaber (EF). Loven indførte pligt til opretholdelse af olielagre på et niveau svarende til mindst 65 dages forbrug. Umiddelbart efter Danmarks indtræden forhøjedes lagringspligten fra 65 til 90 dages forbrug.

Loven er siden blevet ændret ved lov nr. 215 af 30. maj 1980, der ændrede lagringspligten fra 90 dages forbrug til 4 mio. ton råolieækvivalent for at styrke landets samlede olieberedskab ved at fastholde lagrenes størrelse uanset udsigt til et faldende oliefor-